

Найпръво обаче глядайте да ви сѫ пріятели тіи, които заедно живѣйтъ съ васъ. Они отъ всякой другъ повече сѫ въ положеніе да ви слугуватъ, да ви помагатъ и да умножаватъ на живота ви удоволствія-та. Родители-ти ви имжть найголѣмѣ на-клонность да вы обычятъ; но ако гы не слушяте, тіи могжтъ найпослѣ да начнѣтъ да ся не грыжатъ вече за васъ, и колкото други человѣци видятъ, че не обычяте родители-ты си, отъ които пріимате толкова много благодѣянія, щѣтъ вы броїтъ, и праведно, за неблагодарны, и тогава никой вече не ще да вы обычя. Зачтото помыслѣте колко горчи-вины сте произвели на родители-ты си! Майка ви съ болѣзни вы е родила; доклѣ сте били малки, колко много е претрѣпѣла заради васъ непріятности и горести! непрестанно е бдѣла надъ васъ заедно съ башж ви, за да не пострадате нѣчто. И двама-та сѫ работили да спечелятъ, та да вы хранятъ, да вы облачатъ и да вы воспитатъ. Ако за всичко това не гы обычяте, то не сте ли неблагодарны?

Не само неблагодарность, но и голѣмо безуміе бы было отъ вашж странж, ако не обычяте отъ все срѣдце родители-ты си, и ако имъ ся не по-корявате. Тіи сѫ толкова постари отъ васъ, имжть толкова поголѣмѣ опытность, могжтъ толкова добры работы да вы научятъ, ваше-то благополучие счи-тать като нихно благополучие; кой бы можялъ да гы принуди да створятъ всичко това, ако не бы